

За да знаеш колко е кратък животът ти ми.

5 Это, напомнилъ си днътъ ми като пъдъ,
И времето на живота ти е като нищо предъ
тебе:

Наистина всекой човѣкъ, колко и да е тъкъ, съ-
вѣмъ е света. (Села.)

6 Наистина човѣкъ ходи като въ мечтаніе:

Наистина напраздно са смѣшава:

Съвиря съкровиціа, а не знае кой ще ги земе.

7 И сега, Господи, що чакамъ?

Надежда ти ми е на тебе.

8 Отъ всички тѣ ми беззаконія избави мя:

Не мя направай укоръ на беззаконій-ти.

9 Станахъ нѣмъ: не си отворихъ уста ти,

Понеже ты направи това.

10 Отдалечи отъ мене пораженіе си,

Отъ ударъ-ти на ръкъ-ти азъ изчезнавамъ.

11 Когато съ обличенія наказвашъ човѣка за без-
законіе-то му,

Развалишъ като молецъ красота-ти мя:

Наистина всекой човѣкъ е света. (Села.)

12 Пославшай, Господи, молитва-ти ми,

И дай ухо на въкъ-ти ми:

Не прѣмъчи на сълзы-ти ми:

Защото съмъ страненъ при тебе

И пришелецъ, както всички тѣ мои отци.

13 Остави мя на отрадъ, за да са съземъ,

Прѣди да отидъ, и да мя нѣма вече.

ПСАЛОМЪ 40. (по Слав. А. А.)

Первомъ пѣвецъ, Псаломъ Давидовъ.

1 ОЧАКВАХЪ съ търпѣніе Господъ,

И той са прѣклони камъ мене, и че въкъ-ти ми:

2 И взведе мя изъ рова-ти на погибелъ-ти,